

St. Ilj v Slov. gor. Železniško postajališče v Cirknici je dovoljeno. Dolgo časa je trajalo, preden je prišlo do tega. Veliko se je trudil g. poslanec Zebot in cirkniški župan g. Vicman. Sedaj je treba načrt samo še izvesti. Izvršilni odbor že deluje; bati pa se je, da ne bo našel razumevanja ravno med onim tukajšnjim prebivalstvom, ki mu je ta velika ugodnost v prvi vrsti namenjena. Mnoge plašijo žrtve za gmotno podporo, izvršilni odbor pa brez denarja ničesar ne more. Tudi izgovor: dozdej je veljalo, da smo hodili na postajo St. Ilj in Plesnicu ali morda celo peš v Maribor po tržnih in drugih opravkih, ne drži. Če je dozdej bilo tako, še zaradi tega ni res, da bi v bodoče ne smelo biti bolje in ugodneje. Danes morda res še ni tako silnih gospodarskih potreb, ne vemo pa, kake potrebe prinese bližnja bodočnost, in takrat utegne zelo koristiti ravno novo cirkniško postajališče. Zato pustimo pomisleke, dokler je čas, da nam pozneje ne bo žal za izgubljeno ugodnost, če jo bomo izgubili po lastni krivdi! — Na novi cesti se je delo zopet oživelo, vendar pa še ni v polnem teku, ker baje še ni denarja, ki je bil dovoljen, nakazanega. — Težko je obolela gospa Dragica Swaty, prepeljali so jo v mariborsko bolnico. Duhovne vaje za moše in fante se vrše v naši cerkvi v dneih od 10. do 14. aprila. Premišljevanja so na cvetno nedeljo ob 6. uri, pol 10. in ob 15. uri, med tednom pa ob pol 6. in pol 9. uri. Duhovne vaje vodi preč. gospod p. Pristov D. J. v Ljubljani. Bog daj blagoslov, uspeh in obilen sad!

Crna pri Prevaljah. (Smrt blagega župnika.) Dne 6. aprila je umrl je gospod Josip Dobrovc, župnik v Crni pri Prevaljah. Pokopan je bil v petek, 9. aprila, ob 3. uri popoldne. Pokojni se je rodil 30. julija 1873 v Zlaborju pri Rečici v Zg. Savinjski dolini, študiral gimnazijo v Celju, bogoslovje pa v Celovcu. V mašnika je bil posvečen 30. julija 1873. Pastiroval je na več krajih, med drugim kot kaplan pri župni cerkvi sv. Ilja v Celovcu, nato kot kanonik v Velikovu in nazadnje je bil župnik v Crni. Bil je izredno delaven in vztrajen kot dušni pastir in kot narodni delavec. Mnogo je deloval v društvih in je bil na glasu kot dober posojilničar. Daljšo dobo, kot kanonik v Velikovu, kjer je imel hude borbe s tamošnjo svobodomiselnim nemškutarijo, je bil steber slovenskega gibanja v vsem velikovškem okraju. Vsled njegovega nepopuljivega značaja so ga spoštovali tudi narodni in politični nasprotniki. V Celovcu je bil nekaj časa tudi tajnik »Političnega in gospodarskega društva za Slovence na Koroškem«. Ljudstvo je imelo neomajno zaupanje v njega, zato je zapustil povsod, kjer je oral ledino, globoke brazde za seboj. Zadnja leta je fizično nekoliko oslabil, da ni mogel več v isti meri razviti silne energije, ki mu je bila prej lastna, a v njegovi zlati, idealni duši so žareli nepretrgovana še vedno isti ideali, ista volja za udejstvovanje, z žrtvovanjem. Svetila mu večna luč!

Veržej. Dekliška zveza priredi na belo nedeljo v prostorih Marijanišča spodbudno in poučno igro »Domovina« in veseloigro »V posredovalnici«. Začetek takoj po večernicah. Vabimo k obilni udeležbi.

Petroveci v Prekmurju. V nedeljo, dne 3. t. m. se je izvršila instalacija g. župnika Antona Čiriča v župnijski cerkvi »Nedela«. Državno oblast je zastopal okrajni glavar g. Lipovšek iz Murske Sobote, kateri je pred slovesnim sprevedom v cerkev s slavnostnim govorom pozdravil novega gospoda župnika in naslikal slovensko zgodovino Prekmurja. G. župnik se je iskreno zahvalil in izrazil udanost našemu vladarju kralju Aleksandru I. in prevzisenemu gospodu škofu dr. Karlinu. Slavnosti so se udeležili tukajšnji državni nameščenci, pevski zbor, ki je zapel v pozdrav priljubljenemu g. župniku dve narodni pesmi, dalje požarna bramba in nepregledna množica prebivalstva iz bližnje in daljne okolice, kar je najlepši dokaz, kako si je znal gospod župnik v kratkem času pridobiti zaupanje in ljubezen v vseh slojih prebivalstva. Uverjeni smo, da bo delovanje gospoda župnika za narod in faro plodonosno. Bog ga živi mnoga leta!

Celje. Obesil se je neki Karel Skočič, delavec v Westenovi tovarni v Gaberju. Našli so ga v terek, ob 5. uri popoldne mrtvega v gozdu ob mestnem pokopališču. Kakor pripovedujejo njegovi znanci, se je bavil že dalje časa s samomorilnimi mislimi. Vzrok obupnemu dejanju je alkohol in baje neka neozdravljiva bolezen.

Mozirje. (Razstava živine v Mozirju.) Misel, da bi potom razstav živine poglabili zanimanje za eno najvažnejših panog gospodarstva v gornjegrajskem srezu, dobiva med našimi gospodarji in živinorejci vedno več pristašev. Saj so ravno razstave in s temi zvezana predavanja v naprednejših državah povzdignile živinorejo na zamerno višino. Na takih razstavah vidi vsak gospodar, kaj se s pametnim in racionelnim odgojem da doseči. Imajo pač razstave tudi ta namen, da vzbudijo pri živinorejcih, ki se še krčevito držijo starih šeg in navad svojih očetov, zanimanje za današnje načine naprednega gospodarstva. Kajti, ko vidi lepo živino svojega sosedu in jo primerja s svojo zakrčljivo, se mu nehoti budi misel: zakaj bi tudi jaz ne imel take živine kot moj sosed. Drugi namen, ki ga imajo živinorejske razstave v našem okraju, bi bil ta, da z njimi privabimo kupce za našo plemensko živino. Naš okraj je bogat na planinskih pašnikih, je v prvi vrsti poklican, da odprodaja svojo odlišno plemensko živino onim krajem mariborske oblasti, ki gojijo marijadvorsko pasmo in ki nimajo planinskih pašnikov za vzrejo mlade plemenske živine. Razstava, ki so jo dne 4. aprila priredile občine Mozirje trg, Mozirje okolica, Smartno ob Paki, Rečica in Kokarje nam je nudila razveseljiv pogled v bodočnost. Moglo se je ugotoviti silno zanimanje za razstavo samo, kakor tudi, da se je na razstavo prignalo res lepo živino. Razveseljivo je tembolj, ker so vsa sredstva, ki so potrebna za prireditve, stavile na razpolago imenovane občine in denarni krajevni zavodi, ter za prireditve niso dohili niti od države, niti oblasti, niti kmetijske družbe, niti okrajna nikakega prispevka. Zato tudi premije niso bile tako visoke kot bi jih po kvaliteti zaslužili posamezni komadi. Požrtvovalnost imenovanih občin in denarnih zavodov in to posebno občin Mozirje trg in Mozirje okolica je vsekakor vse hvale vredna. Razstavljeno je bilo 78 krav, 32 telic, 17 bikov in 10 ovc. V pogledu ocenjevanja je bila komisija, sestavljena od g. inž. Koprivška iz kmet. šole v St. Jurju, gg. Štruelja, Steblovnika, Hicelbergerja ter sreskega živinozdravnika Stefančiča iz Gornjega grada, glede na čistost pasme zelo stroga, pa je vendar vsled nečistosti izključila od premiranja v celem 3 komade. V splošnem je komisija ugotovila lep napredek od lanske razstave in to posebno na mladih živilih, katerim se je poznalo, da so v mladosti pravilno vzgojevale. Zallbog se je morala komisija tudi v letošnjem letu omejiti samo na ocenjevanje zunanjih vidnih znakov ter ni mogla šteti v dobro tudi notranjih dobrih lastnosti. To bi bilo le tedaj mogoče, ko bodo naši živinorejci vpeljali mlečne probe in rodovnike. Tedaj bodo pa tudi take razstave imele še mnogo večji pomen kot ga imajo že danes. Razstave se je s strani mariborskega oblastnega odbora udeležil kmet, ref. g. Zupanič, ki je v svojem govoru bodril živinorejce k smotrnemu delu ter jim obljubil pomoč. Gerent mariborskega okrajnega zastopa g. Lipovšek je v svojem govoru izrazil svoje zadovoljstvo pri pogledu na razstavljeno lepo živino ter obečal, da bo v bodoče okrajni zastop nabavil vso plemensko živino v našem okraju. Lepo razstavo je zaključil s kratkim predavanjem g. inž. Koprivšek, pozivajoč navzoče, da se vsi oklenejo živ. zadruge, ki se je ustanovila za omenjene občine. Z željo, da bi uspehi pri prihodnji razstavi bili še večji se je razdelilo letošnje nagrade v skupnem znesku 4780 Din.

Solčava. Veselo iznenadenje je napravil rečki usnarj gosp. Bauko, ko je solčavski orlovski družini poslal v dar lepo kožo boks-usnarja v loterijske namene ter kupil še zraven 8 srečk z željo, da bi se loterija za tako potrebno društvo posrečila in da

bi ga Bog blagoslovil. Solčavski Orli mu prav iz srca hvalo pomejo, pa tudi želimo veselo Alelujo, njemu in vsem, ki so nam srečke prodali, kakor tudi onim, ki še bodo to storili. 450 srečk je že prodanih, 1200 so pa jih vrnil. Vendar bi radi za veliko noč vsakemu privoščili pirhe v obliki naših srečk. Kajti marsikatera nosi kot dobiček belega jagnjčca. — Orel v Solčavi.

Sv. Florjan pri Rogatcu. V predvojnem in medvojnem času so bili vsi naši ljubi Florjančani, ki niso marali za Slov. ljudsko stranko, pristaši zloglasnega in smrdljivega pljuškega Stajerca. V povojnem času, ko je temu za vselej odklenkalo, so se ti vrli bratci pridružili samostojnejšem, deloma pa tudi rdečkarjem ali takozvanim socialpatrijotom, ter so žalibog še mnoge prejšnje naše pristaše znoreli ter zasukali v vrtinec samostojnosti in socialnega bratstva. V najnovejšem času pa, ko je cela Samostojna prebredla počasne valove Solte ter se podala na Hrvatsko v sladko naročje Radiča, so pa naši social-samostojnejši preboječi pred velikimi valovi Solte ostali kar v Rogatcu ter se dali prekrstiti v štram demokrate. In v zahvalo zato njihovo uskoštvo in pristokštvo je rogaški vrhovni voditelj demokratov postavil našega Perkoviča na prvo mesto njih kandidatne liste ter mu pomagal do izvolitve. Pomagali so mu k temu tisti 72letni volilci naše župnije, ki prav debelo pljuvajo v lastno skledo, ter se jim zdi prav nobel veljati za demokrate. Ker se torej ti Florjančani tako zvitno držijo učiteljske in uradniške demokratske suknje, bomo tudi pri nas morali ustanoviti razne urade, n. pr. urad za zaščito koruznih zakonov in še mnogo drugega, tako bodo vsi ti florjanski demokrate lahko zasedli uradniška mesta. Sicer pa bomo v najkrajšem času napravili prošnjo na najvišje mesto, da se bo povzdignila naša fara v mesto ali trg, če pa že to ne, pa vsaj v »šentflorjanski demokratski trk«. Eden izmed tistih, ki jih še ne trka.

Smarje pri Jelšah. Govorilo se je, da se vežba moški zbor v Katoliškem domu. Vsi ljubitelji lepega petja smo se tega iskreno veselili. Saj je bilo ravno Smarje poleg Sladkegore že od nekdanj na vrlo dobrem glasu, da goji s posebno vnemo nebeški dar lepega petja in poštene godbe, in različni romarji naših cerkev so prav pohvalno o tem govorili. Na letošnji materin praznik se je naš novi moški zbor na lep način skazal pri slovesni sv. maši v župnijski cerkvi in je tudi pri popoldanski proslavi pomagal povečevati naše dobre krščanske mamice. Bog mu daj veliko vztrajnosti v vajah, da kmalu nastopi dobro izvežban in v uglednimi glasovi pri cerkvenih slovesnostih in naših ljudskih prireditvah ter tako oživi staro ljubezen do lepega vzgojnega, poštenega petja pri nas!

Laško. 5. aprila zvečer ob pol 7. uri smo že mislili zapreti farno cerkev, pa so ljudje še malo pogledali po cerkvi, če ni morda še kdo v kakem kotu v cerkvi skrit. In res, bilo je prav umestno takrat, da se je pogledalo. Na mehu orgel sta čepela dva približno 16 do 17 let stara poba. Ko se ju je vprašalo, kaj delata, sta odgovorila, da gledata meh. Bila sta skrita za piščalmi v orglah prav na mehu. Občinski tajnik ju je popolnoma upravičeno izročil orožniški postaji, ki bo nadaljnje ukrenila, da se bosta odvadila takšnega gledanja. V nadžupnijski cerkvi v Laškem delavci g. Miloša Hohnjeca iz Celja snažijo glavni oltar, ki je posebne umetniške vrednosti.

Klobuk g. župnika.

V Rimu je živel grof Marino, ki je prišel vsled kvartanja v velike denarne stiske, tako da je moral svoj grad prodati. Grad je bil zunaj na deželi, v vasi Salino. Kupoval ga je v imenu usmiljenih sester neki star penzioniran župnik Anton. O Antonu so pravili, da ima čuden dar, da namreč lahko vnaprej pove, katere številke bodo v loteriji zadele. Seveda je bilo to le prazna vera; ljudje pa so ga le vedno nadlegovali, naj jim pove srečne številke. Nekoč bi ga bili kmalu pobili, ker je trdil, da vendar ne zna prerokovati; ljudje so mislili, da jim le povedati noče. Ni mu ostalo drugega, kakor da je na slepo srečo povedal tri številke. In glej čudo! Res so zadele glavni dobiček. Od tedaj mu ljudje niso dali miru. Skrival se jim je in komaj čakal, da bi mogel kupiti za nune tisti grad, ker bi se bil tudi on presilil tja in se skrilitim Rimljanom. Z grofom sta že določila dan, kdaj bo prišel Anton na grad in prinesel denar. Ko je šel na kolodvor, si je grede še kupil nov klobuk; klobučar Pino pa ga je toliko prosil, naj mu pove številke za loterijo, da mu jih je res moral povedati — seveda, kar na slepo srečo. Grofov grad je bil samotni in zapuščen. Razen starega oskrbnika Jakoba ni nihče živel v njem. Tisti dan, ko je prinašal Anton grofu denar, je grof poslal starega Jakoba zdoma, da je ostal sam z Antonom. Gospod Anton si je ogledal grad, grof je hodil z njim, s peklenskimi mislimi v duši. Ko sta prišla do vodnjaka in je Anton pogledal vanj, je pobral grof železo in ga ubil ter mu vzel denar. Mrtvega je vrgel v vodnjak, nametal kamenja nanj in bil prepričan, da nihče nikdar ne bo izvedel za umor; saj nihče v Rimu ni vedel, kam je bil Anton odšel. — Grof se je vrnil v Rim, poplačal dolgove in živel od naropane denarja. Medtem je stari Jakob umrl, župnik iz Salina je bil pri smrti in slučajno zamenjal pri njem svoj stari klobuk z lepim novim. Šele pozneje je to opazil in se čudil, odkod bi bil imel stari Jakob tak lep nov duhovniški klobuk. Hranil ga je in čakal, da se oglasi lastnik. — Grof je bil rešen denarnih skrbi, pri kartanju je imel vedno večjo srečo. Toda vest mu ni bila mirna. Njegova gospodinja Valpurga mu je javljala, da ga išče ne-

znan duhovnik; grof se je tresel in zaklepal. Nekega dne pa je dobil iz Salina, kjer je bil njegov grad, pismo, ki ga je tako silno prestrašilo, da je skoraj omedlel.

Ali hočete vedeti zgodbo do kraja? Ta povest izhaja v »Našem domu«. Nakratko smo vam povedali njeno vsebino, kolikor je že bilo v »Našem domu« januarski, februarški in marčevski številki; teh števil namreč ne morete več dobiti, ker je prišlo toliko novih naročnikov, da je zmanjkalo »Našega doma«. Lahko ga pa naročite od aprilske številke dalje; vsebino povesti smo vam tako že tukaj povedali in jo boste lahko razumeli v nadaljevanjih v »Našem domu«. Od aprilske številke do konca leta velja »Naš dom« 12 Din. Ta cena velja le za naročnike »Slov. Gospodarja«. Izrežite si v današnjem »Gospodarju« natiskano naročilnico za »Naš dom«, izpolnite jo in pošljite!

»Našega doma« ni! Namreč prvih števil ne! Ali ni to najboljše spričevalo za list, če ima toliko naročnikov, da ga zmanjka? Aprilske številke bomo tiskali več, da se lahko še novi oglašijo. Za štajerske fante in dekleta je najprej — »Naš dom«.

Mala oznanila.

V »Malih oznanilih« stane vsaka beseda 75 par. Najmanjša cena za oglas je 8 Din. Manjši zneski se lahko vpošiljajo tudi v znakih. Upravništvo odgovarja na razna vprašanja samo takrat, ako je priložena znamka za odgovor.

Učence se sprejme pri Maksu Salamun, kovaški mojst., Osek, Sv. Trojica v Slov. gor. 476

Vozniki za les v hribih se iščejo. M. Obrn, Maribor, Tattenbachova ulica. 482 2-1

Oskrbnika, samskega ali poročenega za poljedelstvo in gozdarstvo, zaježeno tudi v hmeljarstvu in kletarstvu izvežbanega, sprejme Anton Cvenkl, Sv. Peter v Sav. dolini. Prednost imajo tisti, katerega žena bi bila zmožna gostilno voditi. 451 3-1

Hlapec, ki je vajen mizarskega in tesarskega dela se sprejme, tudi poročen, brez otrok; če bi žena opravljala vrtna ali poljska dela, ima prednost. Posmne ponudbe s prilogo spričeval na Antona Cvenkel, St. Peter v Sav. dolini. 439

Zenska ali moški, ki je vajen vrtnega dela, kakor tudi toplih gred, se sprejme. V čebelarstvu izvežbani imajo prednost. Pisemne ponudbe s prilogami spričeval na Antona Cvenkl, St. Peter v Sav. dolini. 440

Stalno upokojeni duhovnik išče v letni najem stanovanje z nekaj zemljiščem v zavetni legi v prometnejšem kraju lavantinske škofije, najrajši v kaki začasno prazni cerkveni hiši. Bi lahko nadomestoval v slučaju potrebe častitega gospoda dušnega pastirja. Cenjene ponudbe na upravo. 479

Lepo posestvo ob okrajni cesti v prijazni vasi Sp. Brezovo pri Sevnici, pol ure od kolodvora Blanca ali ¼ ure od kolodvora ali trga Sevnica ob Savi, obstoječe iz domačije, sadonosnik, prvovrstne njive, gozdovi, vinograd, vse skupaj 14 oralov obsežno je za 62.000 Din na prodaj. Kupci naj se zglase pri Fr. Slemšek, gostilničar, Spodnje Brezovo pri Sevnici. 465 2-1

Cepljeno trsje vseh boljših vrst na priporočljivih podlagah. Cena po dogovoru. Anton Turin, Modraža, p. Studenice pri Poljčanah. 478

Imam več tisoč Riparia Portalis za cepiti od 6 mm na prej. Kupčič Martin, Sv. Jakob v Sl. gor. 495

Jajca za valenje od štajerskih in sulmdolskih kokoši ter od velikih gosi, rac puranov vedno pri Greiner, Maribor, Gosposka ulica 2. 492

Domači ročni, valjni mlin, od tvrdke Sauthner, Strassgang 2, malo rabljen, po ceni na prodaj pri Josip Sorko, Breg pri Ptuj. 484 3-1

Topljeno maslo in tirolski krompir »Alma« za seme prodaja graščina Turn, Sv. Križ pri Liti. 483

Krojci in šivilje! Kroje (šnite) poljubne in po najnovejši modri izdeluje Knafelj Alojzij, učitelj krojaštva, Ljubljana, Križevniška ul. 413 4-1

Luk, holandsko zelje, krompir, različne solate. Preprodajalcem in trgovcem znižane cene. Na deželo pošiljamo po povzetju. Zahtevajte cenik. Ivan Požar, Krvavi most 2, Zagreb. 184

Imam več sort suho cepljenih tri na prodaj. Martin Horvat, Gabernik, p. Juršinci pri Ptuj. 315 10-1

Jetikal Zdravnik dr. Pečnik sprejema jetične v svojem zavodu (Anstalt) za lažjo jetiko, Jánina, železniška postaja Rogaska Slatina, Štajersko. Priidite na pregled. 481

Vabilo

na
39. redni občni zbor
Hranilnice in posojilnice v Dravogradu, r. z. z. n. z.,
ki se bo vršil v četrtek, dne 28. aprila 1927 ob deseti uri dopoldne v posojilničnih prostorih v Dravogradu št. 5.

Dnevni red:

1. Čitanje in odobrenje zapisnika o zadnjem občnem zboru.
2. Poročilo odbora za leto 1926.
3. Odobritev rač. zaključka za leto 1926.
4. Volitev načelstva in nadzorstva. sf sf sf sf sf
5. Slučajnosti.

Ako bi ta občni zbor ob navedenem času ne bil sklepčen, se vrši pol ure kasneje na istem mestu in pri istem dnevnem redu drugi občni zbor, ki veljavno sklepa ne glede na število navzočih članov.

K obilni udeležbi vabi

ODBOR.

Najboljša sveža semena

kakor rudeča detelja, nemška detelja (lucerna), seme za travo, peso, Mamut in Ekendorfska posebno velika in mesnata repa, koleraba za svinje, vse vrste sočivja in semena za cvetlice dobite po znižanih cenah v že 70 let obstoječi trgovini semena I. Sirk, Maribor, Glavni trg, rotovž.

Bili kakršnikol časi brez Palma življenje ni.